

Žaloba podaná 7. septembra 2021 – Európska komisia/Rada Európskej únie**(Vec C-551/21)**

(2021/C 462/32)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Bouquet, B. Hofstötter, T. Ramopoulos, A. Stobiecka-Kuik, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil článok 2 rozhodnutia Rady (EÚ) 2021/1117 ⁽¹⁾ z 28. júna 2021 o podpise v mene Európskej únie a predbežnom vykonávaní Vykonávacieho protokolu k Dohode o partnerstve v sektore rybolovu medzi Gabonskou republikou a Európskym spoločenstvom (2021 – 2026) a určenie portugalského veľvyslanca ako osoby určenej Radou prostredníctvom jej predsedu a splnomocnenej podpísať protokol v mene Únie, k čomu došlo 29. júna 2021, a
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia vo svojom prvom a hlavnom žalobnom dôvode tvrdí, že Rada porušila a) právomoci Komisie v oblasti vonkajšieho zastúpenia podľa článku 17 ZEÚ v spojení s medziinštitucionálnou rovnováhou a zásadou inštitucionálneho prenesenia právomocí podľa článku 13 ods. 2 ZEU, ako aj b) požiadavku jednoty vo vonkajšom zastupovaní vyplývajúcu zo zásady lojálnej spolupráce medzi Úniou a jej členskými štátmi. Komisia po prvé tvrdí, že Rada sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď porušila výhradné právomoci Komisie, keď prijala článok 2 rozhodnutia Rady (EÚ) 2021/1117 z 28. júna 2021 v znení neskorších zmien a prostredníctvom svojho predsedu na základe tohto ustanovenia určila portugalského veľvyslanca ako osobu oprávnenú podpísať v mene Únie (a navyše samostatne) vykonávací protokol s Gabonom, a to namiesto Komisie. Po druhé Komisia tvrdí, že Rada týmto postupom vyvolala u vonkajších partnerov Únie nejasnosti v otázke, ktorá inštitúcia Únie má zabezpečovať vonkajšie zastupovanie Únie, keďže určila rotujúce predsedníctvo Rady v osobe portugalského veľvyslanca, a tým vyvolala pochybnosti o právnej povahe právomocí Únie samostatne uzatvárať medzinárodné dohody v oblastiach jej pôsobnosti ako plnohodnotný subjekt medzinárodného práva, a nie ako zástupca svojich členských štátov. Týmto konaním Rada narušila účinnosť, dôveryhodnosť a dobré meno Únie na medzinárodnej úrovni.

Komisia vo svojom druhom žalobnom dôvode tvrdí, že Rada porušila a) povinnosť odôvodnenia a zverejnenia stanovenú v článkoch 296 a 297 ZFEÚ a b) zásadu lojálnej spolupráce medzi inštitúciami podľa článku 13 ods. 2 ZEÚ. Komisia po prvé tvrdí, že Rada neuviedla dôvody, pre ktoré sa rozhodla poveriť portugalského veľvyslanca podpisom v mene Únie, a že toto rozhodnutie riadne nezverejnila prostredníctvom uverejnenia alebo oznámenia Komisii, a po druhé, že Rada svoj zámer poveriť portugalského veľvyslanca podpisom v mene Únie nekonzultovala s Komisiou.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 242, 2021, s. 3.